

تیر شدنِ بنی اسرائیل از دریای سُرخ

بعد ازُو که خُداوند بنی اسرائیل ره از چنگِ مصری ها خلاص کد، اونا ره از راهِ صحرا سُنِ دریای سُرخ هِدایت کد. خُدا اونا ره روزانه تَوَسُّطِ یگ ستُونِ آور راهنمایی مُو کد و دَشَوِ یگ ستُونِ آتَشِ بَلَدِ ازوا روشنی مِیدد.

غِتِیکه فِرْعَوْنِ شِینِید که بنی اسرائیل رفته، تَصْمِیمِ شی بدل شُدِه گُفت: ”چرا مو امی کار ره کدی؟ مو تمام غُلامای خُو ره ایله کدی که بوره!“ پس، فِرْعَوْنِ تمام لشکرِ پِیدِه و سوار و تمام عرابه های جنگی مِصْرِ ره گِرِفته از پس بنی اسرائیل رِیی شُد. بنی اسرائیل قِریب دَ لبِ دریای سُرخ رَسِیده بود که فِرْعَوْنِ قَدِ لشکر خُو از پُشتِ ازوا رَسِید.

وختِیکه بنی اسرائیل لشکرِ مِصْرِ ره دِید اونا غدر ترس خورد و حضرت مُوسای ره گُفت: ”چرا مو ره از مِصْرِ بَر کده دَ

ای دشت اوردی که دَ اینجی از بَین بوری؟”

لیکن، حضرت موسی گفت: ”ترس نخورید، خدا خود شی از شمو دفاع مونه.“ اُموم شو تا صبا ره اُمو ستون آتش بَنی اسرائیل ره محافظت کد.

اوخته، خدا دَ حضرت موسی گفت: ”قد تیاغ خو سن دریا اشاره کو تاکه دریا دُو شق شنه و بَنی اسرائیل از اُونجی تیر شنه. ما دلِ مصری ها ره سخت مونم تاکه اونا دَ پُشت از شمو بیه. اُو غیت مصری ها عظمت از مره پای موفته.“

پس موسی پیغمبر قد تیاغ خو سن دریا اشاره کد و دَ قدرت خدا یگ بادِ قوی از شرق آمد و دریا ره دُو شق کد. بَنی اسرائیل از پاره گی دریا که او دَ دُو طرف شی رقم دیوال بلند وری ایسته بود، تیر شد.

تمام عرابه ها و لشکرای فرعون ام اونا ره دمزو پاره گی

دریا دُمبال کد.

شَو قَرِيبِ خِلاصِ شُدِه بُوَد کِه خُدا دَ بَينِ لَشکَرِ مِصرِ گِذُوڈِي
اَنَدَخَت. پايِ هايِ عرابِه ها از جايِ خُو کِنده شُد و اونا
نَمِيتَنِست کِه حَرکَت کِنه.

اوخته، مِصرِي ها گُفت: ”بِبيد کِه از پيشِ بَنِي اِسْرائيلِ
دُتا کِنِي، ازي کِه خُداوند اونا رِه مَحافِظَت کِده دَ ضِدِ از مو
جَنگِ مُونِه.“

بَعْدِ اَزُو، خُداوند حَضْرَتِ مَوْسِي رِه گُفت: ”دِستِ خُو رِه سُن
دِريا دِراز کُو تا کِه پاره گِي اَو پَس کور شُنِه و مِصرِي ها رِه
غَرَق کِنه.“ اَزوخته، دِريا دَ حَالِ سَابِقِ خُو يِگ جايِ و اَمُو
چَگِي دِريا پُر شُدِه حَتِي يِک نَفَر اَم از لَشکَرِ مِصرِ زِنْدِه بُر
نَشُد.

اَمُو مِ رُوْزي کِه خُداوند بَنِي اِسْرائيلِ رِه از شَرِ مِصرِي ها نِجَات

دده بود، اونا مُرده های مصری ها ره میدید که لپه آو د لب دریا بُر کده بود. وختیکه بنی اسرائیل قُدرتِ بے پایان خُداوند ره دید غدر ترس خورده د ازو ایمان اُورد و توره های حضرتِ موسی ره از تی دل خُو قبول کد.

پس مَریم، خوارِ حضرتِ موسی و هارون، یگ دریه ره گرفت و تمام خاتونونِ بنی اسرائیل قد ازو قتی دریه زده بازی مُوکد و مَریم اُمی بیت ره میخانند:

”بِخانیید بِلدِ خُداوند
که سربِلند و پیروز استه
تمام اسپو و سوارکارایِ مصری ره
دَمنه دریا اَندخته.“